

ZARZĄDZENIE

Dnia 20 kwietnia 2023 r.

Pismo skazanego A. K., zawierające sygnalizację wystąpienia podstawy do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2020 r., II AKa 235/19, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 31 lipca 2019 r., II KK 183/18, pozostawić w aktach sprawy bez podejmowania dalszych czynności.

UZASADNIENIE

Pismo skazanego A. K., datowane na dzień 7 marca 2023 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 13 marca 2023 r., zatytułowane „Wniosek” jest w istocie sygnalizacją (art. 118 § 1 i 2 k.p.k.) wystąpienia, zdaniem skazanego, podstawy do wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2020 r., II AKa 235/19, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 31 lipca 2019 r., II KK 183/18 w związku z zachodzącą, zdaniem skazanego, bezwzględną przyczyną odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (art. 543 § 2 k.p.k.) wynikającą z okoliczności powołania na urząd sędziowski sędziego S. W..

Sygnalizacja ta nie może doprowadzić do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania wznowieniowego. Kwestia ta była już bowiem przedmiotem analizy Sądu Najwyższego, który rozpoznawał wniosek o wznowienie powyżej wskazanego postępowania karnego – we wniosku tym obrońca skazanego sygnalizował także Sądowi Najwyższemu okoliczność związaną ze sposobem powołania sędziego orzekającego w składzie Sądu Apelacyjnego w [...]. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 listopada 2022 r., IV KO 68/22, oddalającego wniosek o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, że „*W zakresie wątpliwości*

skazanego co do obsady Sądu odwoławczego, w skład którego wchodził sędzia powołany przez Krajową Radę Sądowniczą na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., wskazać należy, że stanowisko to nie zostało w żaden sposób uzasadnione, nie zawiera też informacji, którego z członków składu orzekającego ono dotyczy. Obrońca nie przedstawił żadnych argumentów mogących prowadzić do stwierdzenia, iż sąd był nienależycie obsadzony. Dodatkowo należy przypomnieć, iż w sprawie została wniesiona kasacja, którą Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną postanowieniem z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. I KK 100/20. Sąd Najwyższy nie dostrzegł wówczas przesłanek do uchylenia wyroku podlegających uwzględnieniu z urzędu, w tym z art. 439 k.p.k., stąd wnioskodawca nie może się skutecznie powoływać się w ramach procedury wznowieniowej na istniejącą jego zdaniem w sprawie bezwzględną przyczynę odwoławczą - art. 542 § 4 k.p.k. (...) W pisemnym stanowisku prokuratora trafnie nadto zauważono, że z racji daty kwestionowanego wyroku, który zapadł w dniu 23 stycznia 2020 r., nie mogą mieć do niego zastosowania uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSAI-4110-1/2020 – zob. pkt 3 tej uchwały), ani tym bardziej uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22”.

Jako że okoliczności, na które wskazał skazany w piśmie sygnalizującym były już przedmiotem oceny i wypowiedzi w zakończonym postępowaniu wznowieniowym, wszczęcie w chwili obecnej z urzędu postępowania wznowieniowego jest niemożliwe. Nadmienić tylko można, że byłoby ono i tak niecelowe, gdyż pogląd przedstawiony w postanowieniu z dnia 23 listopada 2022 r., z powodów tam wskazanych, jest w pełni prawidłowy.

Na niniejsze zarządzenie zażalenie nie przysługuje.

Ubocznie należy zaznaczyć, że skazany powinien mieć świadomość tego, że składanie kolejnych pism z powołaniem się na tę samą okoliczność będzie skutkowało wydawaniem w przyszłości kolejnych tego typu zarządzeń, a z uwagi na powody wskazane w niniejszym uzasadnieniu i treść art. 99 § 2 k.p.k. mogą one nie zawierać uzasadnienia.

Prezes Sądu Najwyższego
Michał Laskowski

[SOP]

[ł.n]